Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

suadent. ñ cedant ista & cogent. Et q̃d ē
multo maĝ unita regnabit. cũ mortis re
gnũ multo plures in morte ētnã, ñ intel
ligam̃ eos ipsos unũq: dici. q̃ tuscunt ab
adã adxpm. i. a morte adunitã. q̃a unita
ētna sine fine regnabit; q̃m in cis mors tẽ
poralit̃ ⁊ cũ fine regnabit. Itaq: sic̄ puni
delictũ mortis hoĩes ad ꝓdēpnationẽ. ita
puni iustificationẽ in oms hoĩes ad iusti
ficationẽ unit̃. Hoc uni delictũ si unita
tionẽ adtendam. ñ erit diaboli. S: q̃a ma
nifestũ ē de adã ñ de diabolo dici. restat
intelligenda ñ imitatio. s: ꝓpagatio pecci.
Ha & q̃d ait de xpo puni iustificationẽ ma
gis hoc expressit q̃si puni iusticiã dicerit.
Ea q̃ppe iustificationẽ dic̄. q̃ xpc̄ iustificat
impiũ. q̃ ñ imitandã ꝓposuit. s: sol hoc
pot̃. Ha potuit apls recte dicere. imitato
res mei estote sic̄ ⁊ ego xpi. nũq̃m ait
dicere iustificamini ame sic̄ & ego iusti
ficat sũ a xpo. quo posset ēe ⁊ s ⁊ fuerit
multi iusti hoĩes ⁊ imitandi. iust̃ ait
⁊ iustificans. nemo n xpc̄. Unde dicit̃.
Credentis in eũ q̃ iustificat impiũ deputat̃
fides ei. Q̃ sq̃s & aus fuerit dicere iusti
fico tr. ꝓseqũns ē ut dicat. & crede in me.
Q̃d nemo sco ⁊ recte dicere potuit n sēs
sco ⁊ credite in dñm. & in me credite ut
q̃a ipse iustificat impiũ. deputet̃ fides
ei ad iusticiã. Ha si sola imitatio fec̄ pec
catores padã. cur ñ & pxpm sola imi
tatio iustos fac̄. Porro si ꝓpter xpc̄ un
ē in q̃ oms iustificent̃. q̃ ñ sola imita
tio ei iustos fac̄. s: pspm regenerans gra.
ꝓpter ⁊ adã un ē in q̃ oms peccauerũt. q̃a
ñ sola ei imitatio peccatores fac̄. s: p carne
generans pena. Ob hoc & dictũ ē oms
& oms. Neq: cũ q̃ gnant̃ padã ideo ipsi
oms pxpm regenerant̃. s: hoc recte dic
tũ ē. q̃ sic̄ nulli carnalis, n padã. sic spa
lis nulli n pxpm. Ha si aliq̃ possent car
ne gnari ñ padã. ⁊ aliq̃ regnari spũ ñ
pxpm. ñ liq̃de oms siue hic siue ibi di
cerent̃. Posset̃ aũ oms p̃ea multos dicere.
Possit̃ q̃ppe in aliq̃ re oms ēe. q̃ pauci s. S:
multos habet gnatio carnalis. multos
⁊ spalis. q̃uis ñ tã multos hec spalis. q̃
illa carnalis. Veritam̃ q̃ admod̃ illa os
habet hoĩes. sic ista oms iustos hoĩes.
q̃a sic̄ nemo pt̃ illã homo. sic nemo pt̃
istã iust̃ homo. ⁊ unũq: multi. Sic enim
p inobedientiã uni hoĩs peccatores ostitu
ti s multi. ita p obedientiã uni hoĩs osti
tuient̃ iusti multi. Lex aũ subintrauit ut
habundaret̃ peccm. Hoc ad originale hoĩes
addidit̃. ita ꝓpa uoluntate ñ p padã. s: hoc
q̃q: solut̃ sanat̃q: pxpm. Quia u habundaũ peccm. supabundaũ gra. ut q̃mad
modũ regnaũ peccm in morte. & q̃d ñ ex
adã tenet̃ hoĩes. s: sua uoluntate addi
dit̃. Sic & gra regnet p iusticiã in uita
ētnã. Ha tam̃ aliq̃ iusticia pt̃ xpm. sic
aliq̃ pecca pt̃ adã. Idõ cũ dixisset q̃mad
modũ regnaũ peccm in morte. hic ñ ad
didit puniũ. aut padã. q̃a sup̃ dixerat
& de pecco illo q̃d subintrante lege
habundaũ ⁊ hoc utrq: ñ ē originis. s:
ita ꝓpe uoluntatis. Cũ aũ dixisset sic &
gra regnet p iusticiã in uita ētnam.
addidit. Per xpm ihm dñm nrm.
q̃a gnante carne illud tantũm ēt̃ hit̃.
q̃d ē originale peccm. regnante aũ
spũ. ñ solũ originalis. s: & uoluntario
fit̃ remissio peccor. Simul itaq: pecco
⁊ morti p̃mi hoĩs obnoxii nascent̃ in
carne. ⁊ simul iusticie uitaq: ētne sedi
hoĩs sociati renascent̃ in baptismo. Sic
& in ecclesiastico scptũ ē. A muliere initiũ
factũ ē pecci. & p illã oms morim̃. Siue
aũ a muliere siue a adã dicat̃ utrũq:

genitio